

Giấc Mơ Hồi Hương

Ta đi du lịch
Tận xứ Cờ Huê
Ta mãi say mê
Vườn hoa xứ lạ

Nữ ước bao la
Nhà cao vun vút
Tự do tượng thần
Ngạo ngễ dương cao

Mỗi gối chồn chân
Toàn thân rã rượi!
Ta tạm dừng đây
Tâm hồn lắng đọng

Ô hay !! ta lạc !!
Lạc chốn Đào nguyên
Ngõ về quên lối
Bối rối tầm tơ

Quê mẹ ta đâu?
Dẫn ta về xứ
Về tận Huế yêu
Xuôi thuyền lướt sóng

Thăm lại Nha Trang
Biển hồ cát trắng
Xuôi miệt Bắc miền
Hà Nội mến yêu

Tiến thẳng vô Nam
Ta về quê ngoại
Mẹ ta đang chờ
Cha ta ở đó

Người yêu mong ngóng
Ngoại già chờ trông
Thực thực hư hư
Ta bưng tỉnh mộng

Ô hay !! ta lạc !!
Ở chốn nào đây?
Mười năm xứ lạ !
Ngõ về tối tăm !!

VĨ DA

PTLT. *Vĩ Dạ* là biệt hiệu của một
Nữ AHCC.

Thủ quê nhà

nhờ thằng tròn lên trái
thím ba cán bộ lên thủ trưởng kêu nài
nên em được nghỉ
ngồi viết cho anh . . .

thơ anh gửi về hôm nọ
em đọc thuộc lòng từng chữ từng câu
vây mà hèn lâu
em chưa phúc đáp
cũng bởi mấy vụ đào kinh, đắp đập
công tác lao động,
rời nghĩa vụ hậu phương. nói anh thương
em nhờ trời mạnh khỏe
mấy đứa nhỏ cũng ăn chơi
thằng út cũng vô trường làng năm tới
con Mận ngày làm thủ công
tối theo lớp bình dân học vụ
em, xã viên hợp tác
có thằng Thơm theo phụ
chăm nom bầy heo chiến thắng
(cũng nhờ vậy rau, cám có mà ăn!)
cây dù sữa anh búng về hồi năm
em mới vừa đăng ký với ủy ban
còn con sáo chú Hai cho thằng út
cái hôm nước lụt
cả nhà nhịn đói
con Mận vật lông làm thịt
mấy mẹ con húp nước xúp cầm hơi.

anh còn nhớ thằng Gà, con ông cả Hợi?
(cái thằng đầu tém, cỡi hông đa?)
tù binh nguy, đi gỡ mìn bển đá
một sớm banh thầy,
cả làng tá hỏa
cán bộ hợp hành, hăm dọa, trấn an.
em vợ dựng Bàn
chị Mo quét chợ
bây giờ làm lớn lắm à ghen
súng lục kè kè
nói cười rồn rảng
cũng đá ghế, đập bàn, nạt nộ thiệt là oai!

thôi giấy ngăn tình dài
thăm anh đang mạnh
ở bên tây rợp trời đèn xanh đỏ
vui thì vui, chắc anh nhớ bên nhà
xóm quê mình mỗi lần nghe súng nổ
em vái trời, chờ đợi tiếng quân reo .

Cung Vũ